

عنوان مقاله:

نقش مدارس در کاهش ناهنجاری ها و جرایم دانش آموز

محل انتشار:

همایش ملی پیشگیری از جرم در قلمرو مطالعات حقوق کیفری، علوم اجتماعی و انتظامی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

محمدرضا گراوند - دانشجوی کارشناسی علوم تربیتی دانشگاه فرهنگیان لرستان

غلامعلی موسیوند - کارشناس ارشد الهیات و معارف اسلامی و دبیر آموزش

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف بررسی نقش مدارس در کاهش ناهنجاری ها و جرایم دانش آموزان صورت گرفته است. دوران کودکی اساسی ترین دوران برای شکل گیری شخصیت در افراد و رفتن آنها به راه صلاحی راه تباهی و انحراف است. از این رو تمرکز دولت های مختلف بر پیشگیری اجتماعی رشد مدار بوده است. محیط خانواده اولین محیطی است که فرد در آن رشد می کند و هنجارها را می آموزد. علی رغمایکه بسیاری از عوامل در وقوع بزهکاری اطفال و نوجوانان دخیل اند اما در گام نخست این خانواده ها هستند که نقش تعیین کننده ای در سرنوشت اطفال دارند. چنانکه با تربیت درست می توانند کودک را به راه صحیح هدایت کنند و یا شرایط و محیط را برای تحقق بزهکاری توسط اطفال مهیا سازند. همچنین از بعد دیگر با توجه به نقش مدرسه در پیشگیری از بزهکاری می توان گفت، مدرسه اولین محیط اجتماعی است که کودک و نوجوان ناچار است خود را با نظم و قوانین آن هماهنگ سازد. این نظم و تربیت مسلمانان قوانین و مقررات حاکم در خانواده رسمی تر و اطاعت از آن لازم است. در این مرحله است که کودک و نوجوان ناسازگار، نامتعادل یا عقب مانده ذهنی که استعداد پیروی از نظم یا هماهنگی با محیط را ندارد، با عدم موفقیت مواجه می شود. این عدم موفقیت به نوبه ی خود به علت سرزنش ها، ملامت های والدین و اولیای مدرسه و اطرافیان و شکسته شدن غرور و احترام کودک باعث تشدید حس سرکشی، عدم علاقه بهادامه تحصیل، رها کردن مدرسه، فرار از مدرسه، ولگرد معاشرت های ناباب و بالاخره ارتکاب جرم می شود.

کلمات کلیدی:

خانواده، مدرسه، پیشگیری، بزهکاری کودکان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/852822>

